

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1873.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΑ΄.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ.

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 75).

» Δι' ἐκάστην οἰκίαν, δι' ἐκάστην καλύβην εἶχεν ἰδιαιτερον καὶ κατάλληλον χαιρετισμόν· οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐδένα ποτὲ προσέβαλον, διότι προσκίεπτετο ἐπ' αὐτῶν. »

» Ἐγέρθητε, κράσπεδα! προσεφώνει διαβαίνων παρὰ τῷ γαλακτομείῳ, καὶ αἱ γαλακτοπώλιδες, φοινικίζουσαι τὰς παρειάς, ἀπεκρίνοντο αὐτῷ: Καλὸν περίπατον, κύριε Νόβσιε! Πρὸ τοῦ ράπτου διαβαίνων, ἔλεγε, κινῶν φιλικῶς τὴν κεφαλὴν, Σέβσον τὸν λύχνον σου! οὗτος δὲ τῷ ἀπεκρίνετο: Εὐθύς, γεροντοπόνηρε! Οἱ κύνες τῶν ποιμένων, διερχόμενον παρὰ τοῖς σηκοῖς αὐτῶν, τὸν ἐθώπευον. Ὅταν δὲ ἐπλησίαζε πρὸς τὸ πρεσβύτεριον, ἀποβάλλων τὸν πῖλον ἐφώνει: Ἀμήν! Ἀμήν! Ἡ ἀπλή αὕτη λέξεις ἐξέφεραζεν ἄλλοι αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος τὸ πρὸς τὴν ἡρσκειαν σέβας.

» Καὶ αὕτη ἡ βροχὴ μόλις ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ συνήθους περιπάτου. Ἄλλ' ἔτε τέλος τὸν ἐμπόδιζεν, ἔπρεπε πρῶτον νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν συνήθη φιάλην καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ περιπάτου κατὰ μῆκος τῶν δύο αὐτοῦ συγκοινωνούντων διὰ θύρας δωμάτων· γινώσκων δὲ πότε, ὅποσα καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ βαδίσῃ τὰ βήματα, ἐπηγαυοῦρητο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἐτέρου ἄκρου ἀριθμῶν αὐτά. Οὕτως, ἀφ' οὗ ἐβάδιζε τόσα βήματα, ὅσα ἐχρειάζοντο μέχρι τοῦ γαλακτομείου, ἐφώναζε τὸ « ἐγέρθητε κράσπεδα »· ὅταν πάλιν βαδίσας ἄλλα βήματα ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἀπέναντι τοῦ ράπτου, ἐφώνει ἐπίσης μὲ τσαύτην πίστιν καὶ κανονικότητα τὰς συνήθεις ἐκείνας πρὸς αὐτὸν λέξεις. Ἐφθανε τέλος κατὰ φαντασίαν εἰς τὸ πρεσβύτεριον; ἐκεῖ ἴστατο καὶ ἔλεγε τὸ Ἄ μ ἦ ν, καὶ ἠσθάνετο τοιαύτην χαρὰν, ὅποیان καὶ ὅταν ἀπέναντι αὐτοῦ πραγματικῶς ἐφθανεν. Ὅποτε καὶ κατὰ τὸν περίπατόν του τοῦτον, φανταζόμενος πᾶσαν γωνίαν καὶ στροφὴν τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ, ἐβάδιζε καθ' ὁμοίαν τινὰ ἐκείνου, διεύθυνσιν ἠσθάνετο ἐν τοῖς δωματίοις αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ὁσμὴν τοῦ προσφάτως τεθερισμένου χόρτου, ἦνπερ καὶ ὅταν τὴν γέφυραν διήρχετο, ἐφ' ἧς ἔκειτο τοῦτο· ὕψους βαθυμῆδον τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὅταν ἐνόμιζεν ὅτι ἐφθανεν εἰς τὸν λόφον καὶ, πιστεύων ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ εὐρίσκειτο, ἐκένονε πάλιν τὴν ζυθοῦχον φιάλην, κατεθεώ-

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ).

ρει ἀπὸ παραθυρίου ἐπὶ τὸ κοιλάδιον καὶ ἀπεικόνιζεν οὕτως εἰς ἑαυτὸν αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα.

» Ὡ Σὺ! ὅστις γελᾷς αὐτὸν τὸν παράξενον γέροντα, σκέφθητι σπουδαίως τὴν διαγωγὴν του καὶ μιμοῦ αὐτόν. Ναί, αἱ καθημεριναὶ σωματικαὶ καὶ αἱ ἀρεταὶ του ἦσαν ἡ αἰτία ἢ ἐπιμηκύνουσα τὴν ζωὴν αὐτοῦ τοσοῦτον. Ὁ γέρον οὗτος, ὁ σεβάσιμος οὗτος γέρον, ὁ ἐννεμήκοντα καὶ ἕξ διανύσας ἔτη, ἦτον ὁ πατὴρ τῶν δυστυχούντων, ἡ παρηγορία τῶν τεθλιμμένων καὶ τὸ ὑποστήριγμα τῶν δυσπτόμων, ἦτον ὁ καλλίτερος τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀνθρώπος, εὐθυμος πάντοτε ἐζήτει διὰ πάσης θυσίας νὰ ἐμπούσῃ τὴν εὐθυμίαν καὶ εἰς ἄλλους. Τὰ δῶρα, τὰ ὅποια τοσοῦτοι ἄλλοι διασκορπίζουσιν εἰς ματαίας διασκεδάσεις, οὗτος τὰ ἀφιέρωνε πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ταλαιπωρουμένων, οἵτινες τῷ ἀνταπέδιδον μόνον εὐλογίας καὶ εὐχάς. Οἱ ἄνεμοι δύνανται νὰ διλοπεύρωσι τὴν κόκκινον τῶν ὀστέων του, ἀλλ' ἡ μνήμη αὐτοῦ ἔσεται αἰωνίως ἐγκεχαραγμένη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συμπατριωτῶν του.

» Ὅσοι ἀπλῶς μόνον τὸν ἔβλεπον τὸν ἡγάπων ἕνεκα τῆς εὐπροσηγορίας του, ἀλλ' ὅσοι εἶχον τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ὑποστήριγμα αὐτοῦ τὸν ἐσέβοντο διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γλυκύτητά του. Ἐπὶ ζωῆς του δὲν εὐρέθη ἀνθρώπος νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ γέρον Νόβσιος τὸν προσέβαλεν, οὐδὲ ἕτερος ὅστις νὰ φαντασθῇ τοῦτο. Διὰ μικροῦ τινοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ὠνομάζετο ἀγαθοεργός, καὶ ὅταν ἀπέθανε μικρὸν μόνον εἰς τὴν οἰκογενειάν του ἔμεινε κληρονόμημα· ἀλλ' ἡ Θεῖα Πρόνοια ἀντήμειψε τὰ τέκνα αὐτοῦ μὲ ἀνεκτίμητον κληρονομίαν, τὴν μακροβιότητα καὶ τὰς εὐλογίας τῶν ἀνθρώπων.»

Ὁ Ἰωσήφ Συρρικτῶν, προσφατώτατος τῆς μακροβιότητος παράδειγμα, ἀπέθανε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1797 εἰς Νορβηγίαν ἐν τινι μικρῷ κωμοπόλει παρὰ τὴ Βεργενία τὸ ἑκατοστὸν ἐξηκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, διατηρήσας καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς του σώκας ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ συαθροίσας περὶ ἑαυτὸν τὴν οἰκογενειάν του διέθεσεν αὐτοῖς τὴν ὅποیان εἶχε κατάστασιν. Οὗτος ἐνυμφεύθη πολλὰς γυναῖκας, καὶ ἀποθνήσκων ἄφησε γυναῖκα νέαν μετὰ πολυκαρπίμων τέκνων. Ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς ἦγε τὸ ἑκατοστὸν πέμπτον ἔτος, ὅτε ὁ νεώτατος εἶχε μόνον ἐννέα.

Παραλείπω τούδ' εκατοντούτους, διότι ο αριθμός αὐτῶν εἶνε ὑπερμεγέθης. Πρὸ μικροῦ χρόνου ἐν Βουργαλίας παρὰ τῆς Ἰένης ἀπέθανε τέκτων τις, ἐκατὸν καὶ τέσσαρα διανύσας ἡλικίας ἔτη. Οὗτος εἰργάζετο καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, τὸ προσφιλέδ' αὐτοῦ ἔργον ἦτο κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του ἡμέρας τὸ νῆθαιν. Ἡμέραν τινα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ τὸν βλέπει ἐξαίφνης παύσαντα τοῦ νῆθαιν, πλησιάζει, τὸν εὐρίσκει τεθνηκότα.

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥ.

Εἰς τινα σχολὴν ἐφοίτα λέγει Τουρκικὸς τις μῦθος, Εὐφρηΐς φρόνιμος νέος καὶ σεμνοπρεπῆς τὸ ἦθος. Τοῦτον ὁ διδάσκαλός του παραδόξως πῶς ἐμίσει Καὶ ἐξίτηι εἰς τὴν πρώτην ἀφορμὴν νὰ τὸν ξυλίσῃ, Ἄλλὰ μὴ ἔχων αἰτίας εὐλογοφανοῦς ἐλπίδα, Μὲ τὸν μαθητῆς τοιαύτην στήνει κατ' αὐτοῦ παγίδα· Ἀηλαδὴ κρυφὰ τοῖς λέγει ἀπ' αὐτὸν «τὸ μεσημέρι Ὅ καθένάς σας μαζίη του ἀπὸ ἐν αὐτὸν νὰ φέρῃ. Τότε—νὰ γεννήσῃ» ὄλοι θέλω σας εἰπεῖ ἐγὼ Καὶ καθεὶς σας νὰ μοὶ δεῖξῃ τὸ κρυμμένον του αὐτό. Ὅπως ἔγινε. Καὶ μόλις ἦλθ' ὁ νέος νὰ καθίσῃ, Ὅ διδάσκαλος προστάζει· Κάθε ἕνας νὰ γεννήσῃ. Παρορθὸς ἕκαστος φέρων εἰς τὴν χεῖρα τὸ αὐτόν του. Τὸ κρυμμένον ἕως τότε, δεῖξ' εἰς τὸν διδάσκαλόν του. Πλὴν τὸ τέλος προλαμβάνων τοῦ σκοποῦ των τοῦ ἀδικου Προσφνέστατα ὁ νέος φωνὴν σύρει: Κικιρίκον!! Αἶ σὺ, (λέγει ὁ διδάσκων) κικιρίκον τί σημαίνει; Μεταξὺ ὀρνίθων, Χότζα, κ' ἕνας πετεινὸς ἐβγαίνει. ΑΓΡΑΘΩΝ ΛΟΥΚΙΔΗΣ.

ΑΝΑΠΝΟΗ, ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΙ ΥΑΡΟΜΕΤΕΩΡΑ.

Μιχαήλ καὶ Ἀλκιβιάδης.

Μ. Ἀλκιβιάδη, θέλω νὰ σοῦ σοῖξω ὀλίγο τῆς μύτης. Ἀλ. Ὡ! τὸ μόνο πράγμα, τὸ ὁποῖον δὲν με ἀρέσει. Ἄριστέ με, παρακαλῶ· ἄφισέ με!! Μ. Καὶ διαιτί; τόσο ἀκριβὴ πλέον σὺ τὴν ἔχεις τῆς μύτης σου; Ἀλ. Ναι, κύριε· τὴν ἔχω πολὺ ἀκριβή, διότι καὶ αὐτὴ μ' ἀγαπᾷ αὐτὴ μοὶ δίδει τὴν ζωὴν. Μ. Πῶς; ἡ μύτη σοὶ δίδει τὴν ζωὴν; Ἀλ. Βέβαια δὲ αὐτῆς ἀναπνέω καὶ ζῶ. Ἄλλως . . . πολλὰ τὰ ἔτη σοὺ. Μ. Τί θὰ εἶπῃ ἀναπνέεις; Ἀλ. Ἀναπνέω, φίλε μου, σημαίνει εἰσπνέω (ἡ ρομφαὶ διὰ τῆς

μύτης) ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα καὶ ἐκπνέω (ἦτοι ἐκβάλλω ἔξω διὰ τῆς μύτης) ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ὑδρογόνον.

Μ. Ὡ! τί εἶνε αὐτὸς ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ καὶ τί εἶνε αὐτὰ τὰ ἀνθρακικὰ ὀξέα καὶ τὰ ὑδρογόνα!

Ἀλ. Ὁ ἀνθρώπος, φίλε Μιχαήλ, διὰ νὰ ζήσῃ, χρειάζεται αἷμα. Τὸ αἷμα τοῦτο εὐρίσκεται εἰς ἀκατάπαυστον κίνησιν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται κυκλοφορία. Γίνεται δὲ ἡ κίνησις αὕτη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀρίνη μὲν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος ὕλην θρεπτικήν, λαμβάνει δὲ μεθ' ἑκαστοῦ ὅσα περιττὰ εὐρίσκει καθ' ὁδόν, τὰ ὁποῖα φέρει εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἐκ τῆς καρδίας εἰς τοὺς πνεύμονας ὅπου καταβαίνων διὰ τῆς ρινὸς ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ ἀφίγει ἐκεῖ ὀξυγόνον καὶ, λαμβάνων τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ τὸ ὑδρογόνον, ἐξέρχεται! Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ σύγκειται ἐξ 0,79 ἀζώτου 0,21 ὀξυγόνου καὶ ὀλίγου ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογόνου· ἐκπνεόμενος ἕμως δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν, ἀλλ' ἔχει ὀλιγώτερον ὀξυγόνον καὶ περισσότερον ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ὑδρογόνον. Τοῦτο δεικνύει ὅτι ὁ ἀνθρώπος τρέφεται ὑπὸ τοῦ συστατικοῦ ἐκείνου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται ὀξυγόνον, καὶ πνίγεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ τοῦ ὑδρογόνου, ἂν μείνωσιν ἐντὸς τοῦ αἵματος. Βλέπετε ὅτι, ἐὰν μείνωμεν πολλοὶ ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἐντὸς κλειστοῦ δωματίου, κινδυνεύομεν νὰ σκασώμεν καὶ στενοχωρούμεθα; ἡ αἰτία εἶνε ὅτι εἰσπνεύσαμεν ὅλον τὸ ὀξυγόνον· ὁ δὲ ἐν τῷ δωματίῳ ἀήρ δὲν ἐμπεριέχει πλέον εἰμὴ ἀνθρακικὸν καὶ ὑδρογόνον, ἀλλὰ ταῦτα δὲν τὰ δέχεται ὁ διοργανισμὸς μας.

Μ. Πολλὰ εἶπες· ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ ὅμως τί ἐστίν; Ἀλ. Ἀγαπητὲ Μιχαήλ, καθὼς οἱ ἰχθύες πλέουσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἄμα ἐξαχθῶσι τοῦ ὕδατος εὐθὺς ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ὁ ἀνθρώπος πλεεὶ ἐντὸς ἀέρος καὶ ἄμα ἐξαχθῆ τοῦ ἀέρος τοῦτου εὐθὺς ἀποθνήσκει. Ὁ ἀήρ οὗτος ὀνομάζεται ἀτμοσφαιρικὸς, διότι, μεμιγμένος μὲ πολλοὺς ἀτμοὺς περικυκλῶνει τὴν σφαῖραν τῆς γῆς.

Μ. Οἱ ἀτμοὶ οὗτοι πόθεν ἐξέρχονται; Ἀλ. Ἀπὸ τὰ πλεῖστα ὕδατα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ τὰ ὁποῖα θερμαινόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου μεταβάλλονται εἰς ἀτμούς· οἱ δὲ ἀτμοὶ ἐλαφροὶ ὄντες, ὡς γνωρίζεις, δὲν μένουσι πλέον κάτω, ἀλλ' ὑψοῦνται καὶ ἀναμιγνύονται μετὰ τοῦ ἀέρος.

Μ. Οἱ ἀτμοὶ οὗτοι, κύριε, γνώρισον ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑψοῦνται μέχρι τινὸς ὀρισμένου ὕψους. Ὅταν δ' ἐκεῖ συσσωρευθῶσι πολλοί, σχηματίζουσι τὰ νέφη· τὰ δὲ νέφη πάλιν, ὅταν συσσωρευθῶσι πολλὰ ἐπ' ἀλλήλα, καταπίπτουσι ἄλλοτε εἰς βροχὴν, ἄλλοτε εἰς χιόνα καὶ ἄλλοτε εἰς χάλαζαν.

Ἀλ. Εἰς οὐδὲν ἄλλο; Μ. Οἱ ἀτμοὶ σχηματίζουσι καὶ τὴν λεγομένην δρόσον (ἀγρίζι), ὅταν πρὶν ὑψωθῶσι πολὺ ψυχρανθῶσι καὶ καταπέσωσιν εἰς ραγίδας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐν τῷ ὑπαίθρῳ εὐρισκομένων ἀντικειμένων, ἀλλ' ἰδίως καταφαίνεται ἡ δρόσος ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν δένδρων.

Ἀλ. Ἄλλο τίποτε;

Μ. Ἀκόμη ἐκ τῶν ἀτμῶν συμβαίνει καὶ ἡ λεγομένη ὀμίχλη (κατχιγιά), ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἄλλο εἰμὴ χαμηλότατον νέφος.

Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ πολὺ ψυχρὰ κλίματα, ὅπου οἱ ἀτμοὶ, πρὶν ἀκόμη λάθωσι καιρὸν νὰ ὑψωθῶσι, συμπυκνώνονται.

Ἀλ. Πότε οἱ ἀτμοὶ πίπτουσι εἰς βροχὴν, πότε εἰς χάλαζαν καὶ πότε εἰς χιόνα;

Μ. Ὅταν ἡ ἀτμοσφαῖρα ᾖ θερμὴ, πίπτουσι εἰς βροχὴν· ὅταν τὰ ἄνω μέρη αὐτῆς ᾖ θερμὰ ἀλλὰ τὰ κάτω ψυχρὰ, πίπτουσι εἰς χάλαζαν, καθὼς τινες θέλουσι κατ' ἄλλους ἕμως ἡ ἐπιστήμη ἀγνοεῖ εἰσέτι τίνα τὰ αἴτια τὰ κάμνοντα νὰ πίπτωσιν οἱ ἀτμοὶ εἰς εἶδος χάλαζης. Ὅταν τέλος ὅλη ἡ ἀτμοσφαῖρα ᾖ ψυχρὰ, τότε οἱ ἀτμοὶ πίπτουσι εἰς χιόναν. Ἀλλὰ ἄλλοτε θὰ σοὶ εἶπω ἰδιαιτέρως περὶ ἑνὸς ἐκάστου ἐκ τούτων, διότι τόρα σημαίνει ὁ κῶδων τοῦ δειπνοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ.

- Ο'. Ἀμᾶλθεια—ἀμάθεια—Ἀμαλία—θεία—ἴα—μία.
- ΟΑ'. Δῆλος—ἥλος—ἥλιος.
- ΟΒ'. Ἡράκλειον (εἰς τινὰς τῶν συνδυασμῶν εἶχον παρεισφύρησαι λάθη).
- ΟΓ'. Μυῖα—ἴα.
- ΟΔ'. Εἰκῶν—ῶν.
- ΟΕ'. Πόνος—ἄνος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

ΚΣΤ'. Οἱ ἐπιβάται ἐξ ὧν ἀπήρτισε τὴν γραμμὴν τοῦ ὁ πλοίαρχος, ἦσαν 12 ἦτοι ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν 10· κατέταξε δ' αὐτοὺς οὕτως· ἔθεσεν ἄνδρα καὶ κατόπιν δύο γυναῖκας=3· ἔπειτα ἄνδρα καὶ πάλιν δύο γυναῖκας=6· ἄνδρα καὶ δύο γυναῖκας=9· ἄνδρα καὶ δύο γυναῖκας=12. Ὁ 9ος λοιπὸν ἦτο γυνή, ἧτις ἐρρίφθη καὶ ἀντικατέστη διὰ γυναῖκός· εἶχεν ἀκόμη τρεῖς ἵνα τελειώσῃ τὴν γραμμὴν. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἔκαμαν τὸν πρῶτον νὰ γίνῃ τέταρτος καὶ τὸν ἕκτον, ὅστις ἦτο γυνή, ἕννατος· ἐρρίφθη λοιπὸν καὶ πάλιν γυνή· τόρα εἶχεν ἀκόμη ἐξ ἵνα τελειώσῃ τὴν γραμμὴν. Οἱ ἐξ οὗτοι ἔκαμαν τὸν πρῶτον νὰ γίνῃ ἕβδομος καὶ τὸν τρίτον, ὅστις ἦτο γυνή, ἕννατος· ἐρρίφθη λοιπὸν καὶ ἐκ τρίτου γυνή· τόρα εἶχεν ἕννα ἵνα τελειώσῃ τὴν γραμμὴν του, ἀλλ' ὁ 9ος, ὅστις ἦτο 12ος τῆς γραμμῆς, δυστυχῶς ἦτο γυνή· ἐρρίφθη ὅθεν καὶ ἐκ τετάρτου γυνή. Διὰ τῆς γυναικοκτονίας ὅθεν ταύτης ἐπινοίας του κατώρθωσεν ὁ μαθηματικὸν ἔχων τὴν κεφαλὴν οὗτος πλοίαρχος νὰ πνιῆ καὶ τὰς 36 κυρίας, αἵτινες εἶχον εὐρεθῆ ὡς ἐπιβάται ἐπὶ τοῦ πλοίου του. (Ἄλλ' οὐδεμίαν πλέον κυρία μὲ αὐτὸν ἐταξείδωσεν, ἂν καὶ εἶχε προηγήσει ὅτι γὰρ ἀπὸ κυρίας δὲν θὰ λαμβάνη.)

ΚΖ'. Ὁ δικαστὴς ἀπεράσισε ν' ἀναδρασθῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν ὕψηλοῦ ὄρους καὶ νὰ κλεισθῶσιν ἀμφοτέροι εἰς βωτίον (βυρέλαν), ὅπερ ν' ἀφεθῆ κυλιόμενον ἀπὸ τῆς κορυφῆς εἰς τὴν ὑπώρειον. Τοῦτου γενομένου, τοσοῦτον ἐστενοχωρήθησιν ἐν τῷ βωτίῳ, ὅστε ἐσυνθηκολόγησαν νὰ εἰρηνεύσωσι πρὸς ἀλλήλους καὶ ποτὲ πλέον τοιαύτας διαπραγματεύσεις μεταξὺ των νὰ μὴ κάμωσιν.

ΚΗ'. Ὡν.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΩΝ.

- 71. Δῶρα οὐ λήψει· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων. (Ἐζώδης).
- 72. Ἄδικεῖ τούδ' ἀγαθοῦς ὁ φειδόμενος τῶν κακῶν. (Ἡσαῖος).
- 73. Ὡς ἀπέλοιτο πλοῦτος, εἰ μὴ βοηθεῖ πένησι. (Θεολόγος).
- 74. Ἡ χεὶρ ἡ τοῦ ἐλεήμονος ὁμοιάζει μὲ τὰ νέφη τὰ σκορπίζοντα ἐπὶ τῆς γῆρας ἄνθη.
- 75. Εἴς τινὰς χεῖρας ἡ ἐπιστήμη εἶνε διάδημα καὶ εἰς ἄλλους ἀπλή ράβδος.
- 76. Ὁ ἔρωσ ἐστὶ τυφλός.
- 77. Τὸ πῦρ ὁ ἀνεμὸς, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἀνάπτει.
- 78. Ταμείον ἀρετῆς ἐστὶν ἡ σωφροσύνη.
- 79. Τοῖς ὡσι πλέον ἢ τῇ γλώττῃ χρῶ.
- 80. Τὸ εἰδέναι τινὰ ὅτι ἀγνοεῖ σοφίας ἐστίν· ὡς τὸ εἰδέναι ὅτι ἠδίκησε δικαιοσύνης.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΩΝ.

31		32
βέ Σ τρυξ	ΑΛΛΑΖΙΜ	σ Ε λήνη
πυρ Α μίς		ᾤ Λ ας
ἄμ Μ ος		βέ Λ ος
ὦ Ο ν		κατ Α' ρά
παν Σ ἔληνος		ᾤ Σ ἡμκντος
		33
		ἄλεξ: Κ εραύνιον
		ὄπλ Ο ν
		ἰ Δ ρως
		κά Ρ ους
		ἀκαθθ Ο χοιρος
		ᾤ Σ πῖς.

ΓΡΙΦΩΝ.

44. Οί Γαλλικοί πιθηκισμοί, ή πολυτέλεια και αί εις τὰ καφε- φενεία κηθαρωδούσαι νέαι επίβλαβή. Πρέπει να τὰ καταστείλη ή κυβέρνησις και ήμεις, ὡ ἀδελφοί, να ἀπομακρυνώμεθα, διότι καταστρέφουσι τήν ήθικήν ἀπάντων.

45. Ὁ Περικλῆς τὸν ἐν Ἄστει λοιμὸν ἐπέσειυεν.

46. Ἡ ἀρχόπολις τῆς Ἀττικῆς καθωράσθη ὑπὸ Περικλέους

ΛΥΤΑΙ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Γ. Ι. Σ. = 70 72 73 αἰνιγμ. 76 77 λογογρ. και τοῦ 44 γριφ. οὕτως: «Οἱ γαλλικοὶ πιθηκισμοί, ὡς και ή εις τὰ καφε- νεΐα μουσική, ἐπὶ βλάβην πράττει κατὰ τῆ κοινωνία ισχυρῶς, και ήμεις, ὡ ἀδελφοί, να ἀπομακρυνώμεθα, διότι καταστρέφει τήν ήθικήν ἀπάντων.» — «Ὡστε λύτης και συγγραφεὺς τοῦ γρίφου ἄς συμβιβασθῶσι καθ' ἕσον ἀπορᾶ τὸ βραβεΐον. Τὸ καθ' ήμάς φρο- νοῦμεν ὅτι ὁ λύτης δικαιούται να λάβῃ τήν Ἱστορίαν τοῦ Να- πολέοντος Γ'. ἀλλ' οὐχὶ θεμένην.

Δημήτριος Γ. Βούρος = 70 71 αἰνιγμ.

Δημήτριος Ι. Γεωργιάδης = 70 71 72 αἰνιγμ. 74 76 77 80 λογογρίφων.

ΣΜΥΡΝΗΣ.

Ἄγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης = 70 — 73 αἰνιγμ. 74 — 79 λογογρίφων.

ΒΡΥΟΥΛΛΩΝ.

Ἰωάννης Πλουμᾶς Χίος = 72 αἰνιγμ. 77 79 80 λογογρ.

ΜΗΧΑΛΛΑ ΚΙΜΠΡ.

Γεώργιος Κ. Σίμου = 70 — 73 αἰνιγμ. 71 74 76 77 78 80 λογογριφ. 31 32 λεξιγρίφων.

ΛΙΜ. ΒΑΘΕΟΣ ΣΑΜΟΥ.

Γ. Ἐλευθεριάδης = 71 72 73 75 αἰνιγμ. 73 — 80 λογογρ. 31 32 33 λεξιγρ.

Μιχ. Ιω. Πρωτόπαπα = 71 72 73 75 αἰνιγμ. 73 74 75 76 λογογρίφων.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Ν. Δ. Δασκαλόπουλος = 70 — 73 αἰνιγμ. 71 74 76 77 80 λογογρίφων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ν. Δ. Κονταξάκης = 70 — 73 75 αἰνιγμ. 74 76 λογογριφ.

ΛΙΝΙΓΜΑΤΑ.

ΟΗ.

Ἄν τῶν ἐπὶ τὰ γραμμάτων μου τὰ τέσσαρα κρατήσης, Ἐβραίας ἀρχηγέτιδος ὄνομα θ' ἀπαντήσης.

ΟΘ'.

Μικρόν εἰμι και εὐτελής· ὁ τ' οὐρανοῦ πλήν θέλος, ἀν λείψω, ἀφανίζεται· ὁ Ἥλιος σκοτιζεται.

Και ἄρδην ἀνατρέπεται, φίλοι, ὁ κόσμος ἔλος.

Π'.

Ἄφρωνος εἶμ', ὡ ἄνθρωποι· ἀλλὰ ἔστις ἐν γράμμα εἰς ὅσον· λίαν προσφυῶς ἀπ' τὸ λυγρόν μου σῶμα, συνάμα δ' ἐπιμεληθῆ να με δξυτονήσης, ἀνάπτηρον Πολύφημον θέλει με καταστήσει· Ἦδη δ' ἀν ἀποπειραθῆ να με κατατομήσης, Πλήθος ἀνθρώπων ἀπειρον θέλει ἀνακαλύψει.

ΟΗ'. — Π. Γ. Νικολαΐδης ἐξ ἀγ. Παρασκευῆς τῆς Λέσβου.

ΠΑ'.

Ἐπὶ σὲ αἶ κολλῶμαι ὡς στενώτατος ἑταῖρος· κ' ἐκ τοῦ ὕδατος γεννῶμαι, εἴαν ἐν μοὶ λείψῃ μέρος:

Θ. Χ. Μ.

ΠΒ'.

Τροφὸς και φύλαξ μὲν πιστὴ ὑπῆρξα τ' Ἀχιλλέως, Ἄλλὰ προδότις ἄδικος τοῦ ἥρωος Θησέως. Κέκτημαι δὲ τὸ ὄνομα ἐξ ἀμυθῆτων χρόνων· ἀν με ζητήσης θὰ μ' εὐρήσῃς εἰς βίβλους τῶν προγόνων. Ἄν τὸν τράχηλόν μ' ἐκκόψῃς, θέλω λάβει ὄνομ' ἄλλης συναδέλφου, πλήν ἐνδόξου, εἰς τὸ πλῆθος δὲ μεγάλης. Ἄν μ' ἀφίσης ὡς πρὶν ἤμην και τήν κεφαλὴν μου κόψῃς, εἰς ἀρχαῖον βασιλέα πρόσσεχε να μὴ προσκόψῃς. Τὴν λύσιν μου, ὡ φίλτατε, να εὐρήσῃς ἀν θελήσης, ἐν Ἱερὸν τοῦ στιχυρογοῦ εὐρέ και θὰ με λύσης.

Ἄγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης.

ΠΓ'.

Εἶμ' ἀρωγὸς προστάτης χεῖρ υἱοῦ ἥρωος Θείου, εὐγχείμαι δ' ἀπὸ σύνδεσμον και τῶρ εἴαν βέλῃω

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΙ.

81. Ν — ἡ ναί· τίς; ψχς' — σταίσις — ροιά — ἀνά

82. Ἰα Ρ ἔτη'. — Β'. ἐκεῖ, τοῦ Θ' ἀνά τοῦτ' ὄν φόβον. 81 82 Ν. Μωραΐτης.

83. Εἶδον ἰα θ' αἶμ' ἡ τῶς; δ' εὐ δ ἰα ν; τῆ κτλη πῆ ν; 84. Φύλλα τ' αἶ! τόμει τρ' ὄν.

85. Ὡδὴ μόνα ξ' ἔρωτι θ' ὕς ποτε ἦρ Χ σ' 1 ἀφίλος Ο. Φ. τ' ὦ!! τ ἀπαικρ' ἦθη, ὦ! τ αἶμα οἶτον ν' ἄρν' ἔρη ζῶ ἦρ Χ σά. 83—85 Θεόδ. Πάντζαρης.

86. Ὡμοι δ' Α'. ἄδη κῶνου δ' Αἶνος δὴ τ νομοῦ. 87. Ο Ἦδη — ἄκων Τ ποιτῆν. θῆς

Γ. Νικολαΐδης Λέσβιος.

Μ — κρ' Ἠσαῦ τόσαι αὔ; τ' ὄνω Ξ... 88. Μ

Μ θυμὸν δεικνύμεν. «Ἄνδρος»... 89. 1000 λίθοι· να!! κ' Ἄτωρ, θῆ μ' ἄρτι ροιάν.

90. Ο ἰ Ο, ὦ φίλε! τ οἶμοι! τῶ ἄγα. Πᾶν, ἀλλ' ἦλους ὄθι:: π' αὐλός, 1 Αἰγαί. ν'. 89 90 Μιχ. Ι. Πρωτόπαπα

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

34 B I K T Q P 35 I T A Λ I A Βρούλλα. Ἰωάννης Πλουμᾶς Χίος.

36 A X I A A E Y Σ (1) Αχ. Καμπανάκης. 37 Δ Ε Λ Η Γ Ω Ρ Η Σ Δ. Ι. Γεωργιάδης.

(1) Α υθίσταται δὲ ἀρχαίων ἀρα. ὀνομάτων.

Ζητήσης τήν ἐπιγραφὴν, ἐκεῖ θὰ μ' ἀπαντήσης. Τὸ τρίτον δὲ τῆς γενικῆς ἀν ἀποκαταστήσης, Καὶ τὸ λοιπὸν ἀκέφαλον ἀν ἀποκαταστήσης, Φίλ' ἔσο τότε βέβαιος τὸ ὄρος θ' ἀπαντήσης. Γ. Κηπουρίδης.

ΠΔ'.

Ὁ εὐτυχέστερος θνητὸς κηρύττουσ ὅτι εἶμαι. Ἠλὴν ἐν ταῖς εὐτυχίαις μου ὑπάρχουν λύτης λίμναι. Ἄν δὲ τὸ πρῶτον γράμμα μου και τρίτον ἀπαλείψῃς Καὶ μ' ἐπιτηδείτητα με ἀναγραμματίσης, Εἰς τὴν σειράν τῶν δυστυχῶν εὐθύς θὰ καταστήσω, Τὸν Ποσειδῶνα τὸν θεὸν ὅπως ἀκολουθήσω. Γ. Ι. Ἀνδρεάδης.

ΠΕ'.

Ζῶον εἶμαι θηριῶδες και τροφὴ σου καθ' ἡμέραν. Φέρον κέρατα στρογγύλα βλέποντα εἰς τὸν αἰθέρα. Ἄν τὴν κεφαλὴν μου ρίψῃς και με ἀναγραμματίσης, Εἰς τὴν φύσιν θὰ με εὐρήσῃς και καρπούς θὰ συναθροίσῃς. Ἄν ζητήσης ὅμως πάλιν τροποποιήσιν μου ἄλλην, Τότε θὰ ἰδῆς ἀρχαῖαν πόλιν ἐνδοξὸν μεγάλην. Γ. Ι. Ἀνδρεάδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ΚΘ'.

Ἄνθρωπός τις, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἓνα λύκον, ἐν πρόβατον και ἐν δέμα χόρτου, ἐμελλε να διαβῆ ποταμόν τινα· πλὴν πρὸς διά- βασιν αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ μικρὰ τις λέμβος, ἧτις μόλις αὐτὸν και ἐν μόνον ἐκ τῶν πραγμάτων ἄτινα μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερον ἠδύ- νητο να χωρέσῃ. Ἀπεφάσισε λοιπὸν να μεταφέρῃ αὐτὰ ἀνά ἐν. Ἄλλ' ἀν ἐλάμβανε πρῶτον τὸν λύκον, τὸ πρόβατον ἤθελε φάγει τὸ χόρτον· ἀν ἐλάμβανε τὸ χόρτον, ὁ λύκος ἤθελε κατασπαράξει τὸ πρόβατον· ἀν ἐλάμβανε τὸ πρόβατον, τὸ πρᾶγμα θ' ἀπέβαινε καλῶς, ἀλλ' ἀφοῦ ἄφινε τὸ πρόβατον εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, τί ἔπρεπε ν' ὕστερον να μεταφέρῃ; Ἄν μετέφερε τὸν λύκον θὰ τὸν ἄφινε με τὸ πρόβατον, να μεταβάς λάβῃ και τὸν χόρτον· ἀν τὸν ἄφινε με τὸ πρόβατον, να μεταβάς λάβῃ και τὸν λύ- κον· οὕτε τὸ πρῶτον ὅμως συνέφερον οὕτε τὸ δεύτερον· διὰ ποῖον λοιπὸν τρόπον ὁ ἄνθρωπος μετεκόμισεν αὐτὰ εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην σῶα και ἀβλαβῆ; Ἄγαθοκλῆς Κωνσταντινίδης.

ΓΡΙΦΟΙ.

47ος.

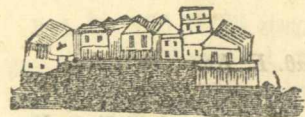
Είμι

Α.Α.Α.Α.
Α.Α.Α.Α.

Θεά της αδικίας

σ μ 1 4 (δοτ.)

πόλις μεγάλου δουκάτου
της Γερμανίας.

σ
π

δ
ε
π

σ
ο
ο
χ
R Σ χ t.
ρ
ι

X. Κουκουλάς.

48ος.

ὁ τῶν Ἐγεκρατίδου

χ
9

θ

Γ. Νικολαΐδης ἐξ Ἀγ. Παρασκευῆς τῆς Αἰθου.

49ος.

α ε
ν 1
η τ

ας

ας

Ἀγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης.

50ος.

K

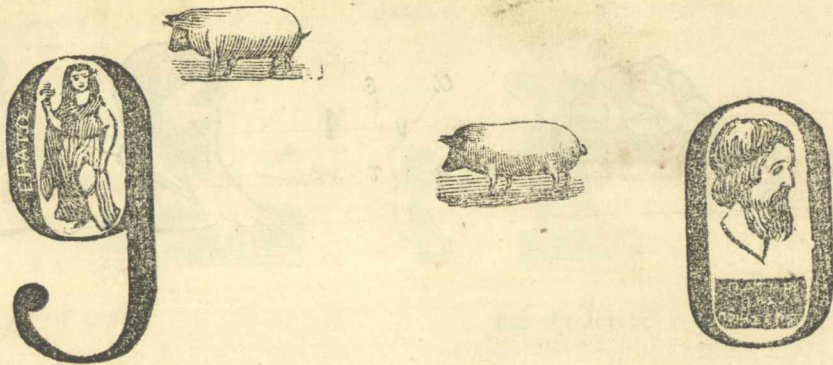

η

γυνὴ ἐκ τῆς Πελοποννήσου

Νικόλαος Χρ. Ἀποστολίδης ἐκ Βώλου.

Ιωάννης Α. Μανώλη (1)

H
—
K

5 τίλα τίλα τίλα η ν κ

κ

τ

P 1871 1872 1873

Α. Π. Αύγουστος

(1) Είς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν λύσοντα τὸν ἀνωτέρω γρίφον δίδεται δῶρον τὸ ὄρῆμα « Μενέλαος καὶ Διωρθέα » ὑπὸ τοῦ ἰδίου, τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος τοῦ λύσοντος.